

ת"פ 25982/12/13 - מדינת ישראל נגד ראובן מירילשוילי

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 25982-12-13 מדינת ישראל נ' מירילשוילי
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ראובן מירילשוילי

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7 (א) וסעיף 7 (ג) סיפא, לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג- 1973 והחזקת חלק של נשק או תחמושת, עבירה על סעיף 144 (א) סיפא, לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 6.5.13, החזיק הנאשם בביתו, בארון בגדים, בתוך קופסה, רימון יד הلم סנור 7290 Mבלא רשות על פי דין להחזקתו וכן סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל של 0.7033 גרם נטו, לצריכה עצמית וללא היתר כדן.

הסדר הטיעון

ביום 3.7.14, הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום ולא יורשע בו.

ההסדר כלל הסכמה לפיה ישלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן, ההגנה תבקש לבחון אי הרשעה בעוד המאשימה תגביל עצמה למאסר מותנה.

עוד סוכם, כי הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

בתסקיר מיום 13.7.15, סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם לוקח אחריות על העבירות אך נוטה לטשטש נסיבות ביצוען ולהשליך את האחריות כלפי חוץ. הנאשם ראה בביצוע העבירות מעשה אימפולסיבי ולא אחראי שעשה, ללא מחשבה מעמיקה על חומרתן או על השלכותיהן. בדיקות שנערכו לנאשם יצאו נקיות משרידי סם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם מבטא רצון לשמור על יציבות במישור התעסוקתי ושאיפות נורמטיביותעם זאת אישיותו עדיין בהליכי התגבשות, מתקשה לערוך התבוננות פנימית ואינטגרציה בין החלקים השונים באישיותו ובניהול אורח חייו, ועל כן התרשם שירות המבחן מסיכון להישנות עבירות, לאור מאפייני אישיותו. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

בתסקיר מיום 27.3.16, מפרט שירות המבחן את התלבטותו ביחס לשאלת הרשעתו של הנאשם.

מן הצד האחד לנאשם יכולות תפקודיות חיובית כפי שבאו לידי ביטוי בסיום מסגרת לימודיו, הכולל תעודת בגרות והשתלבות במסלול צבאי כלוחם, תעודות הוקרה והצטיינות להם זכה במהלך שירותו, היותו עובד בשני מקומות עבודה, דגימות נקיות משרידי סמים.

מן הצד האחר, נטייה לטשטוש נסיבות ביצוע העבירות, השלכת אחריות כלפי חוץ, נטייה לחבור לחברה שולית ושליט צורך בהליך טיפולי.

שירות המבחן ציין כי במידה ולא יורשע, יפתחו בפני הנאשם הזדמנויות תעסוקה רבות יותר בעתיד. לפיכך, המליץ שירות המבחן כי במידה ובית המשפט ימצא לנכון לאמץ מסלול שיקומי, ממליצים על הימנעות מהרשעה ובנסיבות אלו על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עתרה להרשעת הנאשם והטלת מאסר מותנה. לדבריה אין להקל ראש בעבירות אותן ביצע הנאשם. ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט פסיקה רלבנטית.

מנגד, עתר ב"כ הנאשם להימנע מהרשעת הנאשם.

ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט תעודות הצטיינות של הנאשם, תעודת מפעיל עגורן, ביקש להשאיר לנאשם אופק תעסוקה פתוח. לדבריו הנאשם מבקש לעבוד כמפעיל עגורן בנמל והרשעה תמנע זאת ממנו.

ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לדבריו כתב האישום הוא ברף החומרה הנמוך.

ב"כ הנאשם הפנה לחלוף הזמן (4 שנים מאז ביצוע העבירה) העובדה כי אין לו תיקים נוספים.

הנאשם ציין כי שיתף פעולה במהלך ההליך, מסר בדיקות שתן ככל שנדרש, לקח אחריות על מעשיו, יש לו סדר יום של אדם נורמטיבי, לדבריו היה אמור להתקבל להיות עובד ברכבת ישראל, בעת ביצוע העבירות היה מאבטח ברכבת, היה חמוש כל יום, בגלל תיק זה פיטרו אותו מרכבת ישראל, לקחו ממנו את הנשק. לדבריו הגיש מועמדות לנמל אשדוד לעבוד כעגורן, הוא השקיע בלימוד המקצוע. הוא מודע לכך שטעה, אך מבקש התחשבות בעונש.

דין

מתחם העונש ההולם

הערכים המגוונים שנפגעו הם הגנה על שלום הציבור ובטחונו (בעבריה של החזקת נשק) והגנה מפני הנזקים העקיפים והישירים של שימוש בסמים בעבירה של החזקת סמים.

מידת הפגיעה בערכים המגוונים אינה ברף הגבוה. בשים לב לכמות הסם ולסוגו (חשיש במשקל 0.7 גרם) ובשים לב לכך שרימון ההלם הוא ברף התחתון של האמל"ח, ואינו מסוגל להמית. כן לא נעשה שימוש ברימון ההלם ולא נגרם נזק גוף.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות (הרימון שהוחזק הגם שעלול לפצוע אינו קטלני, בעצם החזקתו טמון סיכון שמא יעשה בו שימוש, או שיגיע לידיים עוינות או חלילה יתרחש אסון, בין אם במתכוון ובין אם לאו).

באשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, נתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן כי לנאשם נטייה לצמצם את הרקע לביצוע העבירות וכי לדבריו, מדובר במעשה אימפולסיבי מתוך חוסר מחשבה. לא ניתן ללמוד על תכנון מוקדם שקדם לביצוע העבירות. לא נטען כי המטרה להחזקת הרימון הייתה לביצוע מעשים פליליים ואין לכך כל אינדיקציה.

בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל למשך מספר חודשים. ראו למשל:

· ע"פ 1462/12 **כפיר שוקרון נ' מדינת ישראל** (נשיאת רימון הלב והחזקת סכין) - 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

· ע"פ (חיפה) 4318-10-11 **מדינת ישראל נגד רפאלוב** (החזקת 4 לבנות חבלה, רימון יד ורימון עשן) - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

· ע"פ (חיפה) 4925-01-10 **מדינת ישראל נגד כץ, חייל, עתודאי בשירות קבע, החזיק רובה אויר - של"צ ללא הרשעה**. ערעור לביהמ"ש המחוזי נדחה.

· ע"פ 5604/11 **נאסר נ' מדינת ישראל** (החזקת אקדח ומחסנית לאקדח ובה 8 כדורים) - 12 חודשי מאסר בפועל.

· ע"פ 6583/06 **אדהאם נ' מדינת ישראל** (החזקת אקדח) - 8 חודשי. נקבע כי עבירה של החזקת נשק שלא כדין הינה חמורה בשל הסיכון הפוטנציאלי הגלום בה, והסיכון לחברה. נקבע כי עבירה זו מצדיקה השתתפות מאסר בפועל אף על מי שזו לו הרשעתו הראשונה.

· ע"פ 7502/12 **כוויס נ' מדינת ישראל** (החזיק בביתו באקדח, שתי מחסניות לאקדח ו- 15 כדורי אקדח) - 7 חודשי מאסר בפועל.

· ע"פ (מרכז) 39796-06-12 **חטיב נ' מדינת ישראל** (החזקת נשק וחלק מנשק) - 12 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ (עכו) 7166-09-15 **מדינת ישראל נ' אחמד נעמה** (החזקת כלי דמוי תת מקלע מאולתר, 12 כדורי תחמושת 9 מ"מ, מחסנית נשק, רימון יד הלב) - 12 חודשי מאסר.

· ת"פ (מחוזי נצרת) 18510-10-14 **מדינת ישראל נ' עראפת אחמד** (החזקת סם שלא לצריכה עצמית (475 גרם חשיש), החזקת נשק אקדח FN, מחסנית, כדורים תואמים, רימון הלב) - 18 חודשי מאסר.

· ת"פ (קג"ת) 15724-06-13 **מדינת ישראל נ' שלמה לבסי** (החזקת רימון הלב וסמים לצריכה עצמית) - מע"ת.

· ת"פ (מחוזי חיפה) 265-07-11 **מדינת ישראל נ' נפתלייב** (החזקת 2 רימוני הלב בגן ציבורי) - מע"ת מבחן ו- 400 שעות של"צ.

לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

הימנעות מהרשעה

הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על הימנעות מהרשעת הנאשם בדין.

כפי שעולה מהתסקיר, שירות המבחן התרשם מנטייה לטשטוש נסיבות ביצוע העבירות והשלכת אחריות כלפי חוץ ומקיומה של מסוכנות להישנות עבירות.

הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע כי הרשעה תפגע בשיקומו. לא הוכחה פגיעה קונקרטית כתוצאה מהרשעה, קל וחומר לא פגיעה שעוצמתה כה גדולה ביחס לתועלתה של הרשעה לאינטרס הציבורי. לא הוכח כי בשל הרשעה זו לא יוכל הנאשם לעבוד כמנופאי או להתקבל לעבודה בה חפץ וגם אם בשל הרשעה תוגבל יכולת העסקה, אין מדובר בפגיעה שעוצמתה בלתי נסבלת באופן שמצדיק הימנעות מהרשעה.

לאור האמור החלטתי להרשיע הנאשם

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ז, 02/03/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, אני מרשיעה אותו בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7 (א) וסעיף 7 (ג) סיפא, לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 והחזקת חלק של נשק או תחמושת, עבירה על סעיף 144 (א) סיפא, לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ז, 02/03/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

גזר דין

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו, את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את דבריו כי יכול וכתוצאה מההרשעה תוגבל יכולתו להתקדם במסגרת עבודתו או להתקבל למקומות עבודה מסויימים.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הנאשם מגלה שאיפות נורמטיביות, ואת המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את תרומתו למדינה במסגרת שירותו הצבאי וכפי שאף עולה מהמסמכים שהוצגו (נ/1)

לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי בן חודשיים שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירות בהן הורשע.
 2. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.
 3. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.
- פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג 1973.

עמוד 5

המוצגים יושמדו בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

**ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ז, 02/03/2017 במעמד
הנוכחים.**